

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשון הקודש - ואידיש

מעשה ב'
ממלך וקיסר (2)
גליון 46

שבת שלום, ילדים יקרים!

לתפס אותו בשק שלו. הוא מוכן לתת
לאחד עשירות גדול, שיפיל ח"ו לתאות ממון
על ידי זה, או בשביל שאחרים יתקנאו בו,
ויפלו מעבודתם, ויש שהיצה"ר מביא להם
הצלחות גדולות, אך ההצלחה מביאה אותם
לגאווה והתנשאות על אחרים, ועוד פיוצא
בזה, כל אחד לפי ענינו. וכדאי לזכר זאת,
שיש אויב שעומד עלינו לכלותנו ח"ו,
וצריך הרבה תפלה, וצעקה לה' יתברך,
שיצילנו מידי.

וכמו שבת הקיסר ברחק מהמלך
בתחבולות, כך גם אנו צריכים עצות
ותחבולות כדי להנצל מהמלך הזקן והכסיל
הזה, כמו שכתוב "בתחבולות תעשה לה'
מלחמה" (משלי כ"ד, ו) לישב דעתנו היטב,
ולמצא תחבולות, איך להמלט מהיצר הרע,
שרוצה להכשילנו. - למשל בהתבודדות,
שהיצר הרע לוחש לנו, אין לי זמן, אין לי
מלים וכדומה, אז אומרים לו: אני רוצה לדבר
עם ה' יתברך רק דקה אחת! רק מלה אחת!

וכך בתחבולות מוסיפים לאחר מכן עוד דקה
ועוד מלה, עד שגזקה להוציא לפעל כל
חפצנו ורצונותינו הטובים, בעזרת ה'.

שבת שלום ומברך!

(ליות חן)

בהמשך המעשה השבוע, רבנו מספר על
מלך אחד, שבנה פלטין על הים. נשמע
נפלא, ארמונות על חוף הים, ורוח הים
נושבת בחלונות... ובת הקיסר רואה את
הפלטין ואכן מתחילה להתקרב עם
הספינה אל הארמון. אך אז היא מתישבת
בדעתה, למה לי פלטין??? למה אני צריכה
ארמון עכשו, (מאיפה הרעיון הזה הגיע?) והיא
מסתובבת בחזרה, ומתחילה להתרחק
מהפלטין, אך אז, המלך כבר שולח אחריה,
לתפסה...

כשרבנו מספר על מלך, לפעמים זה
מרמז על מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך
הוא. אך לפעמים יש גם הפוך, שזה מרמז
על מלך זקן וכסיל, שזה היצר הרע וחילותיו,
שכל ענינו ותכליתו זה רק איך לתפס את
האיש ישראל במצודתו, לרחק אותו מה'
יתברך, והוא מוכן לעשות הכל בשביל זה:
לבנות ארמונות על הים, ובהמשך גם פלטין
מיחד לבת הקיסר, ואפילו אחד עשר ארמונות
לכל הבנות שרים, ושישירו לה ויזמרו לה בכלי
שיר. איזה הפקה, כמה השקעה, בשביל
מה? בשביל לתפס את בת הקיסר (האיש
הישראלי) במצודתו!

אנשי שלומנו היו מלמדים מזה מוסר, עד
כמה הבעל דבר אורב לנו, לכל אחד ואחד,

- פרק ג -

ה'מלך' עם ה'אחד-עשר בנות-שרים'

[א] ויהי היום! והיה מלך אחד, והיה בונה לו פלטין על הים, כי שם הוטב בעיניו לבנות פלטין מחמת אויר הים. והספינות הולכות שם.

והיא (הינו: הבת-קיסר הנ"ל) היתה הולכת על הים, ובאתה סמוך לפלטין של המלך הנ"ל. והמלך הביט וראה ספינה בלי מנהיגים, ואין שם אנשים, וסבר שהוא טועה עצמו. וצוה לאנשיו: שיסתכלו. וראו גם-כן פן. והיא נתקרבה אל הפלטין. אחר-כך התישבה עצמה: למה לה הפלטין? והתחילה לחזר. ושלח המלך, והחזירה, והביאה לביתו.

והמלך הנ"ל לא היה לו אשה, כי לא היה יכול לברר לו, כי מי שהיה רוצה, לא רצתה היא, וכן להפך.

וכשבאתה לשם הבת-קיסר הנ"ל, אמרה לו: שישבע לך, שלא יגע בה עד שישאנה בדת. ונשבע לך. ואמרה לו: שראוי שלא יפתח את הספינה שלך ולא יגע בה, רק שתעמד כף על הים עד הנשואין, ואז יראו הפל את רבוי הסחורה שהביאה, לבל יאמרו: שלקה אשה מן השוק. והבטיח לך פן.

[ב] והמלך כתב לכל המדינות: שיתקבצו ויבואו על החתנה שלו, ובנה פלטין בשבילה. והיא צותה: שיביאו לה אחד-עשר בנות-שרים שיהיו עמה.

וצוה המלך: ושלחו לה אחד-עשר בנות-שרים גדולים מאד, ובנו לכל אחת פלטין מיוחד, והיא היתה לה גם-כן פלטין מיוחד. והיו מתקבצות אליה, והיו מזמרות בכלי-שיר, ומשחקים שם עמה.

פעם אחת אמרה להם: שתלך עמהם על הים, והלכו עמה, והיו משחקים שם. ואמרה להם: שתכבד אותם ביין טוב שיש לך. ונתנה להם מהיין שבספינה, ונשתכרו ונפלו ושכבו. והלכה והתירה הספינה, ופרשה הוילונות, וברחה עם הספינה.

[ג] והם (הינו: המלך ואנשיו) הציצו וראו: שהספינה איננה. ונבהלו מאד. ואמר המלך: הזחרו שלא להגיד לך פתאם, כי צערה יהיה גדול מאד על ספינה יקרה כזו (כי המלך לא היה יודע שהיא בעצמה ברחת עם הספינה, והיה סבור שהיא עדין בחדרה). גם אוכלי תספר: שהמלך נתן לאחד את הספינה. רק ישלחו את שררה אחת מהבנות-שרים הנ"ל, להגיד לך בהכמה.

והלכו לחדר אחד, ולא מצאו אדם, וכן לחדר שני, וכן לכל האחד-עשר חדרים, ולא מצאו אדם. והספימו: לשלח בלילה שררה זקנה להגיד לך. והלכו לחדרה, ולא מצאו אדם, ונבהלו מאד.

ואביהן של הבנות-שרים הנ"ל, שהיו רגילים שיגיעו להם אגרות זה מזה, ועתה ראו שהם שולחים אגרות, ואין להם שום אגרת מבנותיהם, עמדו השרים ונסעו בעצמן לשם. ולא מצאו את בנותיהם.

וחרה להם מאד, ואמרו: לשלח את המלך (דהינו: למקום ששולחין החיבים מיתה,

שְׁקוֹרִין: 'פֶּאֲרִשְׁקוּן), כִּי הֵם הָיוּ הַשְּׂרִי-
מְלוֹכָה, אֲךָ נִתְיָשְׁבוּ: מָה חָטָא הַמֶּלֶךְ
שִׂיתְחִיב שְׁלוֹחַ, כִּי נֶאֱנַס בְּדַבְרָ? -
וְהַסְפִּימוּ: לְהַעֲבִירוּ מִמְּלֻכוֹתוֹ וּלְגַרְשׁוֹ.
וְהַעֲבִירוּ אוֹתוֹ וְגַרְשׁוּהוּ, וְהִלְךְ לוֹ.

[ד] וְהִיא (הֵינּוּ: הַבַּת-קִיסָר הַנַּ"ל, שֶׁבָרְחָה עִם
הָאֶחָד-עֶשֶׂר בְּנוֹת-שָׂרִים) הִלְכָה עִם הַסְּפִינָה.
אֲחֵר־כֶּךָ נִגְעָרוּ הַשְּׂרוֹת הַנַּ"ל (וְהִתְחִילוּ שׁוֹב
לְשַׁחַק בְּמַקְדָם, כִּי לֹא יָדְעוּ שֶׁהַסְּפִינָה כְּבֹר
הִלְכָה מִן הַסֶּפֶר), וְאָמְרוּ לָהּ: נַחְזֹר! וְהִשִּׁיבָה
לָהֶם: נִשְׁתָּה עוֹד פֶּאֶן קָצֵת.

אֲחֵר־כֶּךָ עָמַד רוּח־סַעְרָה וְאָמְרוּ: נַחְזֹר
לְבֵיתֵנוּ! וְהוֹדִיעָה לָהֶם, שֶׁהַסְּפִינָה כְּבֹר
פִּרְשָׁה מִן הַסֶּפֶר. וְשָׂאֲלוּ אוֹתָהּ עַל מָה
עָשִׂתָּה כֵּן, וְאָמְרָה: שֶׁהִיְתָה יִרְאָה כֵּן
תִּשְׁבֵּר מַחֲמַת הַרוּח־סַעְרָה, עַל כֵּן הִכְרַחָה
לְהִתִּירָה וּלְפָרֵשׁ הַיּוֹלָאוֹת.

[ה] וְהָיוּ הַיּוֹלָכִים עַל הַיָּם (הַבַּת-קִיסָר עִם
הָאֶחָד-עֶשֶׂר בְּנוֹת-שָׂרִים הַנַּ"ל), וְהָיוּ מִזְמָרִים
שָׁם בְּכַל־יְזָמֵר. וּפְגָעוּ בְּפִלְטִין, וְאָמְרוּ לָהּ
הַשְּׂרוֹת הַנַּ"ל: נִתְקַרַב לָשָׁם! וְלֹא רָצָתָה,
וְאָמְרָה: כִּי נִתְחַרְטָה עַל שְׁנֵתְקַרְבָּה אֶעֱלֶה
פִּלְטִין הַנַּ"ל (הֵינּוּ: עַל שְׁנֵתְקַרְבָּה לְפִלְטִין שֶׁל
הַמֶּלֶךְ הַנַּ"ל, שֶׁרָצָה לְשָׂא אוֹתָהּ, כַּנַּ"ל).

- פֶּרֶק ד -

ה'שָׁנִים-עֶשֶׂר גְּזֻלָּנִים'

[א] אֲחֵר־כֶּךָ רָאוּ כַּמִּין 'אֵי הַיָּם', וְנִתְקַרְבוּ
לָשָׁם. וְהָיוּ שָׁם שְׁנַיִם-עֶשֶׂר גְּזֻלָּנִים, וְרָצוּ
לְהַרְגֵם. וְשָׂאֲלָה הִיא: מִי הַגְּדוֹל שִׁבְכֶם?
וְהָרְאוּ לָהּ. אָמְרָה לוֹ: מָה מַעֲשִׂיכֶם? אָמַר
לָהּ: שֶׁהֵם גְּזֻלָּנִים.

אָמְרָה לוֹ: אֵי אֲנַחְנוּ גְּזֻלָּנִים, רַק שֶׁאַתֶּם
גְּזֻלָּנִים בְּגִבּוֹרָה שְׁלִכְכֶם, וְאֲנַחְנוּ גְּזֻלָּנִים עַל־

יְדֵי חֲכָמָה, כִּי אֲנִי מְלַמְּדִים בְּלִשׁוֹנוֹת
וּבְכַל־יְזָמֵר, בְּכֵן מָה בָּצַע כִּי תִהְיֶנוּ
אוֹתֵנוּ?! הֲלֹא טוֹב שֶׁתִּשְׂאוּ אוֹתֵנוּ לְנָשִׁים,
וְיִהְיֶה לָכֶם גַּם הַעֲשִׂירוֹת שְׁלֵנוּ. וְהִרְאָתָה
הִיא לָהֶם מָה שֶׁבִּסְפִינָה. וְנִתְרָצוּ לְדַבְרֶיהָ.

וְהָרְאוּ הַגְּזֻלָּנִים לָהֶם גַּם-כֵּן, כֹּל הַעֲשִׂירוֹת
שְׁלָהֶם, וְהוֹלִיכוּ אוֹתָם בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת
שְׁלָהֶם, וְהַסְּפִימוּ: שֶׁלֹּא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים בְּבַת-
אֲחַת, כִּי אִם בְּזָה אֲחֵר זֶה (הֵינּוּ: שֶׁכָּל
הַגְּזֻלָּנִים הַנַּ"ל, לֹא יִהְיוּ נוֹשְׂאִים אֶת הַשְּׂרָרוֹת
הַנַּ"ל כֻּלָּם בְּבַת-אֲחַת, רַק הַנְּשׂוֹאִין שְׁלָהֶם יִהְיֶה
בְּזָה אֲחֵר זֶה). גַּם: שִׁיבְרוּ לְכָל אֶחָד, שְׂרָרָה
אֲחַת, לְפִי הָרְאוֹי לוֹ, הַגְּדוֹל לְפִי גְּדוֹלוֹ וְכוּ'.

[ב] אֲחֵר־כֶּךָ אָמְרָה לָהֶם: שֶׁתְּכַבֵּד אוֹתָם
בֵּינָן טוֹב, נִפְלָא מְאֹד, שִׁישׁ לָהּ בַּסְּפִינָה,
שֶׁאִינָה מְסַתְּפֶקֶת מִמֶּנּוּ, רַק הוּא טָמוּן
אֶצְלָה עַד יוֹם שִׁיזְמַן לָהּ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ
הַזְּנוּג שְׁלָהּ.

וְנִתְנָה לָהֶם הַיּוֹן בְּשָׁנִים-עֶשֶׂר גְּבִיעִים,
וְאָמְרָה: שֶׁכָּל אֶחָד יִשְׁתָּה לְכָל אֶחָד
מִהַשְּׁנַיִם-עֶשֶׂר, וְשָׂתוּ וְנִשְׁתַּכְּרוּ וְנִפְלוּ.
וְאָמְרָה לְחַבְרוֹתֶיהָ הַנַּ"ל: לָכוּ וְשַׁחֲטוּ כָּל
אֲחַת אֶת בַּעֲלָהּ, וְהָלְכוּ וְשַׁחֲטוּ כֻלָּם.

[ג] וּמִצְאוּ שָׁם עֲשִׂירוֹת מִפְּלֶג מְאֹד, שֶׁלֹּא
הָיָה אֶצְלָה שׁוֹם מְלָךְ, וְהַסְּפִימוּ: שֶׁלֹּא לִקַּח
נַחֲשֶׁת, וְלֹא כֶּסֶף, כִּי אִם זָהָב וְאַבְנֵים טוֹבוֹת.

וְהִשְׁלִיכוּ מִן הַסְּפִינָה שְׁלָהֶם דְּבָרִים
שֶׁאִינֶם חֲשׁוּבִים כְּלִכְדָּה, וְטָעְנוּ כָּל
הַסְּפִינָה עִם דְּבָרִים יְקָרִים: זָהָב וְאַבְנֵים
טוֹבוֹת שֶׁמִּצְאוּ שָׁם. וְהַסְּפִימוּ: שֶׁלֹּא לִילֵךְ
עוֹד מְלַבֵּשׁ כְּמוֹ נָשִׁים, וְתִפְרוּ לָהֶם בְּגָדֵי
זָכָרִים, מְלַבּוֹשֵׁי אִשְׁכָּנָה, וְהָלְכוּ עִם
הַסְּפִינָה.

מעשה ב - דער 'מלך' און דער 'קיסר'

פרק ג - דער 'מלך' מיט די 'עלעך פאנעס'

[א] ויהי היום! און עס איז געווען א 'מלך'! - דער 'מלך' האט זיך געבויעט 'פאלאצן' אויף דעם 'ים'! - ווארן דארט איז אים געפעלן, מחמת [צולוב] דעם 'אויך' [גוטע לופט] פון דעם 'ים', און [אויך] מחמת [ווייל] די 'שיף' גייען דארטן!

און די 'בת-קיסר', איז געגאנגען אויף דעם 'ים'! און איז געקומען נאנט, צו דעם 'פאלאץ' פון דעם 'מלך'! - דער 'מלך' האט א בליק געטאן, האט ער געזעהן: "ווי די 'שיף' גייט אן 'דודערס' [פירערס], און עס איז דארט קיין 'מענטשן' נישט דא"! - האט ער געמיינט [אז] ער איז זיך טועה [אז אפשר איז דא 'מענטשן' דארט]! - האט ער געהייסן זיינע 'מענטשן': "זיי זאלן קוקן"! - האבן זיי [אזוי] אויך געזעהן!

און זי איז נאנט געקומען צו דעם 'פאלאץ' - האט זי זיך מיישב געווען: "וואס טויג איר דער 'פאלאץ'?! - און האט אנגעהויבן זיך אומצוקערן! - האט דער 'מלך' געשיקט, און מ'האט זי [איר] אומגעקערט צוריק! און ער האט זי [איר] געבראכט, צו זיך אין שטוב אריין! און דער 'מלך' האט נישט געהאט קיין 'ווייב', ווארן ער האט זיך נישט געקענט צו קלויבן [אויסקלויבן קיין ווייב] - ווארן די [דאזיגע פרוי] וואס ער האט געוואלט, האט [זי] אים נישט געוואלט - און אזוי פארקערט אויך!

ווי די 'בת-קיסר' איז צו אים געקומען, האט זי אים געזאגט: "אז ער זאל איר שווערן, אז ער זאל זי נישט אנרירן, ביז ער וועט זי נעמען [חתונה האבן] כדין"! - האט ער איר געשוואוירן!

האט זי אים געזאגט: "אז עס איז רעכט [ריכטיג], אז ער זאל נישט עפענען איר 'שיף', און זאל זי

[איר] נישט אנרירן! - נאר די 'שיף' זאל אזוי שטיין אויף דעם 'ים', ביז אין [צו] דער 'חתונה'! כדי אלע זאלן זעהן דעמאלט, וויפיל 'סחורה' זי האט געבראכט - כדי מ'זאל נישט זאגן, אז ער האט גענומען א 'אשה' פון דעם 'מארק'! - האט ער איר אזוי צוגעזאגט [מבטיח געווען]!

[ב] און דער 'מלך' האט געשריבן צו אלע מדינות: "אז זיי זאלן אלע קומען אויף דער 'חתונה'! - און האט אויסגעבויעט 'פאלאצן', פון [פאר] אירעט וועגן!

און זי האט געהייסן: "אז מ'זאל איר ברענגען 'עלעך פאנעס' [טעכטער פון שרים], אז זיי זאלן מיט איר זיין"! - האט דער 'מלך' געהייסן [אז] מ'זאל איר ברענגען די 'עלעך פאנעס'! - האט מען איר געשיקט 'עלעך פאנעס', זייער גרויסע 'שררות' [שרים] טעכטער! - און מ'האט אויסגעבויעט [פאר] אירעלעכער [נען פון זיי], א 'פאלאץ' א באזונדערן!

און זי האט אויך געהאט א באזונדערן 'פאלאץ'! - און זיי פלעגן זיך צו איר צום אויף קומען [צוגויפקומען]! פלעגן זיי שפילן אויף 'פליי-שיר'! - און זיי האבן זיך מיט איר געשפילט!

אמאל האט זי צו זיי געזאגט: "זי וויל מיט זיי גיין אויף דעם 'ים'! - זענען זיי מיט איר געגאנגען! - האבן זיי זיך דארט געשפילט!

האט זי צו זיי געזאגט: "זי וועט זיי מכבד זיין, מיט 'גוטן-וויין' וואס זי האט! - האט זי זיי געגעבן, פון דעם 'וויין' וואס איז געווען אין דער 'שיף'! - זענען זיי 'שיפור' געווארן, און זענען אנידערגעפאלן, און זענען געבליבן ליגן!

איז זי געגאנגען, און האט אויפגעבונדן די 'שיף', און האט צולאזט [צוגשפרייט] די 'לייוונטן', און איז אנטלאפן געווארן מיט דער 'שיף'!

[ג] און דער 'מלך' מיט זיינע 'לייט' [מענטשן], האבן א קוק געטאן, און האבן דערזעהן: "אז

די 'שיף' איז נישט דא! - זענען זיי זייער דערשראקן געווארן!

האט דער 'מלך' צו זיי געזאגט: "זעהט, אז איר [שטם] זאלט איר פלוצים [פלוזצלינג] נישט זאגן, ווארן זי וועט גרויס צער האבן (ווארן דער 'מלך' האט נישט געוואוסט "אז זי אליין איז אנטלאפן געווארן!" - ער האט געמיינט: "אז זי איז אין איר 'חדר' [צימער]!", און זי וועט מיינען, אז דער 'מלך' האט איינעם אוועקגעשענקט די 'שיף'! - נאר מען זאל שיקן [צו] איר, איינע פון די 'פאנעס', מען זאל איר זאגן מיט 'הכמה'!")

איז מען געגאנגען אין איין 'חדר' [צימער], און מען האט קיינעם נישט געפונען! - און אזוי אין אנדערן 'חדר', האט מען אויך קיינעם נישט געפונען! - און אזוי אין אלע 'עלעף הדרים' [צימערן], האט מען קיינעם נישט געפונען!

האבן זיי זיך מיישב געווען (דער 'מלך' מיט זיינע 'לייט'): "אז זיי זאלן איר שיקן ביינאכט, א אלטע שררה'סטע, אז זי זאל איר [דאס] זאגן!" - איז מען געקומען צו איר 'חדר' [פונעם 'בת-קיסר'], האט מען אויך קיינעם נישט געפונען! - זענען זיי זייער דערשראקן געווארן!

דערווייל [אזוי-ווי] די 'פעטער' [טאטעס] פון די 'פאנעס', האבן געזעהן [אז] זיי האבן קיין שום בריוו נישט [באקומען] פון זייערע טעכטער! זיי [די טאטעס] שיקן בריוו, און מען שרייבט זיי נאר נישט אפ [צוריק]! - האבן זיי זיך אויפגעהויבן, און [זיי] זענען אלע געפארן צו זיי, און האבן נישט געפונען [קיינעם] איינעם פון זייערע טעכטער!

זענען זיי זייער ברוגז געווארן, האבן זיי געוואלט דעם 'מלך' פארשיקן, ווארן זיי [די טאטעס] זענען געווען די 'שריי-מלוכה'! - נאר זיי האבן זיך מיישב געווען: "וואס איז דער 'מלך' שולדיג, אז עס זאל אים קומען [צו] פארשיקן, דער 'מלך' איז דאך א 'אונס'!"

איז געבליבן: "אז [אז] מען זאל אים אפזאגן פון דער 'מלוכה', און מען זאל אים פארטרייבן!" - האט מען אים מעביר געווען [אפגעזאגט פון די 'מלוכה'], און מען האט אים פארטרייבן! - איז ער זיך אוועקגעגאנגען!

[ד] און די 'בת-קיסר' וואס זי איז אנטלאפן געווארן, איז געגאנגען מיט דער 'שיף'! - דערנאך האבן זיך אויפגעכאפט די 'פאנעס', און האבן ווידער אנגעהויבן מיט איר צו שפילן, אזוי-ווי פריער! ווארן זיי האבן נישט געוואוסט, אז די 'שיף' איז שוין אוועקגעגאנגען פון דעם 'פארטן'!

נאכדעם האבן זיי איר געזאגט: "לאמיר זיך אומקערן אהיים!" - האט זי זיי געענטפערט: "לאמיר [זיך] נאך זוימען [אויפמאלטן] דא אביסל!" - דערנאך האט זיך אויפגעכאפט א 'שטורעם-ווינט', האבן זיי געזאגט: "לאמיר זיך אומקערן אהיים!" - האט זי זיי אויסגעזאגט: "אז די 'שיף' איז שוין לאנג אוועקגעגאנגען פון דעם 'פארטן'!"

האבן זיי זי [איר] געפרעגט: "נאך וואס [פאר] וואס האסטו דאס געטאן?"! - האט זי געזאגט: "אז זי האט מורא געהאט, טאמער וועט די 'שיף' צובראכן ווערן מחמת [צוליב] דעם 'שטורעם-ווינט', איבערדעם [צוליב] דעם, האט זי געמוזט אזוי טאן!"

[ה] זענען זיי געגאנגען אויף דעם 'ים', די 'בת-קיסר' מיט די 'עלעף פאנעס', און פלעגן דארט שפילן אויף 'פליי-זמר'!

און [זיי] האבן באגעגנט א 'פאלאץ'! - האבן די 'פאנעס' צו איר געזאגט: "לאמיר צוגיין צו דעם 'פאלאץ'!" - האט זי נישט געוואלט! - זי האט געזאגט: "אז זי האט דערויף אויך חרטה, [אויף] וואס זי איז צו יענעם 'פאלאץ' צוגעגאנגען", (דהיינו: פון דעם 'מלך' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט])!

[א] דערנאך האבן זיי דערזעהן, אזוייזוי א 'קענפע' [איינז] אויף דעם 'ים'! זענען זיי צוגעגאנגען אהין! - איז דארט געווען 'צוועלף גזלנים'! - האבן די 'גזלנים' געוואלט זיי הרגענען!

האט זי געפרעגט: "ווער איז דער גרעסטער צווישן אייך?" - האט מען איר געוויזן! - האט זי צו אים געזאגט: "וואס איז אייער טאן" [וואס טוט עסטס]! - האט ער איר געזאגט: "אז זיי זענען 'גזלנים'!"

האט זי צו אים געזאגט: "מיר זענען אויף 'גזלנים' - נאר איר זענט 'גזלנים' מיט אייער 'גבורה', און מיר זענען 'גזלנים' מיט 'הכמה', ווארן מיר זענען געלערנט אין 'לשונות' [שפראכן], און שפילן אויף 'כלי-שיר'! - בכך

[דעריבער], וואס וועט איר געווינען [פארדינען], אז איר וועט אונז הרגענען? בעסער נעמט אונז פאר 'ווייבער', און איר וועט האבן א גרויס 'עשירות' אויך!"! - און [זי] האט זיי געוויזן, וואס אין 'שיח' איז געווען (ווארן די 'שיח' איז דאך געווען פון דעם 'בן-הסוחר', מיט זייער-גרויס 'עשירות')!

זענען די 'גזלנים' מרוצה [באויליגט] געווארן צו אירע רייד! - האבן זיי די 'גזלנים', אויך געוויזן זייער 'עשירות', און האבן זיי אויסגעפירט [ארוםגעפירט] אין אלע זייערע ערטער [פֿלעצער]!

און עס איז געבליבן צווישן זיי: "אז זיי זאלן זיך נישט נעמען [חתונה האבן מיט די 'גזלנים'] אלע מיט איינמאל, נאר איינער נאך דעם [נאכן] אנדערן! און אז מען זאל אויסקלויבן [פאר] איטלעכן [גזלן] איין 'פאנע', אזוייזוי עס קער [פאסט] צו אים, איטלעכן נאך [לויט] זיין גרויסקייט נאך!"

[ב] נאכדעם האט זי צו זיי געזאגט: "אז זי וועט זיי מכבד זיין, מיט זייער-גוטן ווייך, וואס זי האט אין דער 'שיח', וואס זי ניצט נאר דעם 'ווייך' נישט - נאר דער 'ווייך' איז ביי איר פאהאלטן, ביז גאט וועט איר פאשערן איר זיווג!"

האט זי זיי געגעבן דעם 'ווייך', אין 'צוועלף בעכערס'! - און האט געהייסן: "אז איטלעכער [גזלן], זאל טרינקן צו אלע 'צוועלף' [פאנעס]!" - האבן זיי געטרינקן, און זענען 'שיכור' געווארן, און זענען אנידערגעפאלן!

האט זי זיך אנגערופן צו די איבריגע 'פאנעס' [דאס הייסט: צו אלע עלעף פאנעס]: "היינט גייט, און קוילעט [שעכטס] איטלעכע איר 'מאן'!" - זענען זיי געגאנגען, און האבן זיי אלע אויסגעקוילעט [אויסגעשאכטן]!

[ג] און זיי האבן דארט געפונען, זייער א גרויס 'עשירות', וואס עס געפינט זיך נישט ביי קיין שום 'מלך'! - האבן זיי זיך מיישב געווען: "אז זיי זאלן נישט נעמען קיין 'קופער' און קיין 'זילבער', נאר 'גאלד' און 'אבנים-טובות' [דימאנטן און בריליאנטן]!" - און האבן אראפגעווארפן פון דער 'שיח', זאכן וואס זענען נישט אזוי חשוב! - און האבן אנגעלאדן נאר די 'שיח', מיט טייערע זאכן, מיט 'גאלד' און 'אבנים-טובות', וואס זיי האבן דארט געפונען!

און זיי האבן זיך מיישב געווען: "אז זיי זאלן שוין נישט גיין אנגעטאן ווי 'ווייבער'!" - און האבן זיך געניט 'מאנסבילשע' [מענער-ישע] קליידער, 'דייטש' [דייטש געקליידט]! - און זענען געגאנגען מיט דער 'שיח'!

נאמען _____
 טעלפון _____
 שטאט _____

דעם רבינ'ס אעשיות

בחינה אויף סיפורי מעשיות די צווייטע מעשה - דער מלך און דער קיסר (2)

- א.** מ'האט גארנישט געבויט פאר זיי
ט. וואס האבן די פאנעס געטון ביי די בת קיסר?
 זיי פלעגן שפילן אויף כלי שיר
 זיי האבן זיך מיט איר געשפילט
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
י. וואס האט זי געטון נאכדעם וואס די פאנעס זענען געווארן שיכור?
 זי איז צוריק צו איר פאלאץ
 זי איז איינגעשלאפן צוזאמען מיט זיי
 זי האט אויפגעבינדן די שיף און אנטלאפן מיט דער שיף
יא. האט מען געטראפן די פאנעס אין זייערע פאלאצן?
 יא
 ניין
 נאר פינעף
יב. וואס האבן געטון די טאטעס פון די פאנעס ווען זיי האבן זיי נישט געטראפן זייערע טעכטער?
 זיי זענען געגאנגען זיי זוכן אויפ'ן ים
 זיי האבן פארשיקט דעם מלך
 זיי האבן אפגעזאגט דעם מלך פון די מלוכה
יג. וויפיל גזלנים האבן די בת קיסר און די פאנעס געטראפן אויפ'ן ים?
 צוועלעף
 צען
 עלעף
יד. וואס האט די בת קיסר געזאגט פאר די גזלנים?
 ענק זענען גזלנים מיט גבורה
 אונז זענען גזלנים מיט חכמה
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
טו. וואס האבן זיי געטון נאכדעם וואס די גזלנים זענען געווארן שיכור און איינגעשלאפן?
 זיי זענען אנטלאפן מיט די שיף
 זיי האבן זיי אלע אויסגעקוילט
 זיי האבן נישט געוואוסט וואס צו טון
טז. וועלכע בגדים האבן זיי נאכדעם אנגעטון?
 קליידער פון צרפת
 קעניגליכע קליידער
 מאנסבילשע קליידער דייטש

- א.** פארוואס האט דער מלך געבויט פאלאצן אויפ'ן ים?
 וועגן די לופט פון דער ים
 ווייל די שיפן גייען דארטן
 ביידע תשובות זענען ריכטיג
ב. וואס האט דער מלך געזען אויפ'ן ים?
 גרויסע כוואליעס
 אסאך שיפן וואס זענען אריבער
 א שיף אהן קיין רודערס
ג. פארוואס האט דער מלך נישט געהאט א ווייב?
 ווייל וועמען ער האט געוואלט האט זי נישט געוואלט, און אזוי אויך פארקערט
 ווייל ער האט קיינעם נישט געוואלט
 ווייל קיינער האט אים נישט געוואלט
ד. וואס האט אים די בת קיסר געזאגט?
 אז ער זאל איר שווערן אז ער וועט קיינמאל נישט אנרוהן די שיף
 אז ער זאל איר שווערן אז ער וועט נישט אנרוהן די שיף ביז ער וועט איר נעמען כדת
 אז עס איז רעכט אז ער זאל נישט עפענען די שיף ביז די חתונה
ה. וואספארא טעם האט זי געזאגט פארוואס ער זאל נישט עפענען די שיף?
 כדי מ'זאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א פרוי פון מארק
 כדי מ'זאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א רייכע פרוי.
 כדי מ'זאל נישט זאגן אז ער האט גענומען א חשובע פרוי
ו. וואס האט דער מלך געבויט פאר די בת קיסר?
 פאלאצן
 גארנישט
 א גרוסע שיף
ז. וויפיל פאנעס האט זי געהייסן ברענגען?
 צען
 עלעף
 צוועלעף
ח. וואס האט מען געבויט פאר די פאנעס?
 איין פאלאץ פאר אלע צוזאמען
 א עקסטערע פאלאץ פאר יעדע איינע

און דו בן מלך קום אהער לאמיר אהיים פארין - מיט פיל הצלחה

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף.

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס אעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

מעשה ב' - ממלך וקיסר (2)

- היו מזמרות בכלי שיר
- היו משחקים שם עמה
- שתי התשובות נכונות
- י. מה עשתה בת הקיסר אחרי שנשתכרו הבנות ושכבו?
 - חזרה לפלטין שלה
 - גם שכבה עמהם
 - התירה הספינה ופרשה וילונות וברחה עם הספינה
- יא. האם מצאו את הבנות השרים בפלטין שלהם?
 - כן
 - לא
 - מצאו רק חמישה
- יב. מה עשו אביהם של הבנות כשלא מצאו אותם?
 - חפשו אותם על הים
 - שלחו את המלך להיכן ששולחים החייבים מיתה
 - העבירו את המלך ממלכותו וגרשו אותו
- יג. כמה גולנים מצאו הבת קיסר והבנות על הים?
 - שנים עשר גולנים
 - עשרה גולנים
 - אחד עשרה גנבים
- יד. מה אמרה הבת קיסר לגולנים?
 - שאתם גולנים בגבורה שלכם
 - שאנחנו גולנים על ידי חכמה
 - שתי התשובות נכונות
- טו. מה עשו הבת קיסר והבנות אחרי שהגולנים שתו ונשתכרו ונפלו?
 - ברחו להם עם הספינה
 - שחטו את כל הגולנים
 - זרקו אותם לים
- טז. איזה בגדים הלכו להם מעכשיו הבת קיסר והבנות?
 - בגדי צרפת
 - בגדי מלכות
 - בגדי זכרים

- א. למה בנה המלך פלטין על הים?
 - מחמת אויר הים
 - מחמת שהספינות הולכות שם
 - שתי התשובות נכונות
- ב. מה ראה המלך על הים?
 - גלים גדולים
 - הרבה ספינות עוברות שם
 - ספינה בלי מנהיגים
- ג. למה לא היה למלך הנ"ל אשה?
 - כי מי שהיה רוצה לא רצתה היא, וכן להיפך
 - כי לא רצה שום אשה
 - כי אף אשה לא רצתה אותו
- ד. מה אמרה בת הקיסר למלך הנ"ל?
 - שישבע לה שלא יגע בספינה לעולם
 - שישבע לה שלא יגע בספינה עד שישאנה כדת
 - שראוי שלא יפתח הספינה שלה, ולא יגע בה עד הנישואין
- ה. למה אמרה לו הבת קיסר שלא יגע בספינה?
 - לבל יאמרו שלקח אשה מן השוק
 - לבל יאמרו שלקח אשה עשירה
 - לבל יאמרו שלקח אשה חשובה
- ו. מה בנה המלך לבת קיסר?
 - פלטין בשבילה
 - לא בנה לה כלום
 - בנה לה ספינה גדולה
- ז. כמה בנות שרים צותה בת הקיסר שיביאו לה?
 - עשרה
 - אחד עשר
 - שנים עשר
- ח. מה בנו לבנות השרים?
 - לכולם ביחד פלטין גדול
 - לכל אחת פלטין מיוחד
 - לא בנו להם כלום
- ט. מה היו עושים הבנות השרים אצל בת הקיסר?
 - לא

ואתה בן המלך נלכה ונסעה ושובו לביתם - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך